

בעטרת הפלך, וממנו פוחדים עליונים ומחותנים. הוא נכנס לכל שער הפלך, ואין מי שימחה בידו. ואפלו בזמן שבעל הדין עומדים לדון את העולם, אין דנים עליון דין, משום שהרי גרשם ברשות של הפלך, שנודע שהוא מחייב הפלך, ולכן לא דנים עליון דין. אשר חלום שלו הצדיקים שמושפחים בתורה, וכל שכן בזמן שהפלך פאכ' לדברי תורה.

בא וראה סוד הדבר, אין עומדת בנסת ישראל לפני הפלך אלא בתורה, וכל זמן שישראל בארץ המשכו בתורה, בנסת ישראל היה שרותה שרויה עמהם. כשהחכטלו מדברי תורה, לא יכלו לעמוד עמהם שעלה אחת. משום לכך, בשעה שנסת ישראל מתחזרת לפך בתורה, מתחזק פחה,

והמלך הקדוש שמח לקבל אותה. וכל זמן שנסת ישראל באה' לפני הפלך ואין התורה נמצאת עמה, בכיוול תשש פחה. אויל לאותם שמחילישים את הפה שלמעלה. משום לכך אשר אוים שעוסקים בתורה, וכל שכן באומה שעלה שחריר להשתפר עם נסת ישראל. אז הקדוש ברוך הוא קורא עליו, (ישעה מט) ויאמר לי

עבדי אתה ישראל אשר לך אתחPEAR. רבי יוסי פתח ואמר, (שם כא) משא דומה אליו קרא משער שמר מה מלילה שמר מה מליל. את הפסוק הזה בארו החברים בכמה מקומות. אבל משא דומה, כל הפעמים שישראל נמצאו בಗלות, נודע הזמן ותקוץ שלהם, וכן נקוץ של אותה גלות. ולעתות אדורם הוא משא דומה, שלא התרגלה ולא נודע אותן הآخرות.

וְכָל שֶׁבַן בְּהִיא שֻׁעַתָּא דְאַצְטֵרִיךְ לְאַשְׁתַּפְּאָה בָּה בְּכָנֵסָת יִשְׂרָאֵל. (ישעה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר לך אתחPEAR.

רבי יוסי פתח ואמר, (ישעה כא) משא דומה אליו קורא משער מה מליל. הא קרא אוקמונה מבני, בכמה אדרים. אבל משא דומה, כל זמן דישראל אשתקחו בгалות, אתיידע זמנה וקצא דלהון, זמנה וקצא דההוא גלוות. וגלוות הוא משא דומה, שלא אתגלויה ולא אתיידע באינון אחרני.

חויטא אתחער בר נש בעטרא דמלכא, ומגניה דחלין עלאין ותתאיין, הוא עאל בכל פרעוי מלכא, ולית מאן דימחי בידוי. ואפילו בזמנא דמאריהון דידיינא קיימין למידן עלמא, לא דיינין עלייה דינא. בגין דהא אתרשים ברישמו דמלכא, דאשתחמודע דאייהו מהייכלא דמלכא, ובגין דא לא דיינין עלייה דינא. זכה חולקיהון דצדיקיה דמשתקדי בואריתא, וכל שבן בזמנא דמלכא תאיב על מלוי דאוריתא.

יִשְׂרָאֵל קְמִי מֶלֶכָא אֲלָא בָּאָוּרִיתָא. וכל זמן דישראל בארעה אשתקדו בואריתא. בנסת ישראל שראת עמהון. פד אתחבטלו ממלי שעתא חדא. בגין כי, בשעתא דנכסט ישראל אתחערת לגבי מלכא בואריתא, אתחקיף חילאה, ומלאה קדישא חדי לקבלה לה.

ובכל זמן דנכסט ישראל אתחערת לקמי מלכא, ואוריתא לא אשתקחת עמה, בכיוול תשש חילאה. ווי לאינון דמחילשין חילא דלעילא, בגין כי, זבאיין אינון דמשתקדי בואריתא, וככל שנסת ישראל באו-ריהון דידיינן קדשא חילאה, ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר לך אתחPEAR.

רבי יוסי פתח ואמר, (ישעה כא) משא דומה אליו קורא משער שומר מה מליל. הא קרא אוקמונה מבני, בכמה אדרים. אבל משא דומה, כל זמן דישראל אשתקחו בgalות, אתיידע זמנה וקצא דלהון, זמנה וקצא דההוא גלוות. וגלוות הוא משא דומה, שלא אתגלויה ולא אתיידע באינון אחרני.